

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119207740
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119207740.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne P. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. X., XXX XX V., právne zastúpená advokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému V. D. W., W., so sídlom V. XX, XXX XX O., H.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie 763,60 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 32Csp/96/2019-67 zo dňa 15. novembra 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a III..
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 700 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.
III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 3 ods. 3, 5, § 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, čl. 3 ods. 1, 2, čl. 4 ods. 2, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.
3. Vychádzal zo zistenia, že Okresný súd Prešov, č.k. 15Csp/57/2016-104 zo dňa 14.09.2017 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej so žalobkyňou na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že žalobkyňa okrem podpisu G. o revolvingovom úvere podpísala v rovnaký deň na osobitnej listine aj Dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka. Samotná zmluva je typickou, štandardnou, formulárovou zmluvou spotrebiteľskou, v zmysle definície § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež v zmysle lex specialis zákona č. 258/2001 Z. z.. Žaloba žalobkyne bola nepochybne dôvodná, pretože žalovaný reálne plnil realizáciu zabezpečovacieho prostriedku,

čím dochádza a môže v budúcnosti dochádzať bez právneho dôvodu k zásahu do majetkovej sféry žalobkyne, pričom zamestnávateľ bude rešpektovať uzatvorenú Dohodu o zrážkach zo mzdy a žalovaný sa tak môže na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacovať. Zmluva o spotrebiteľskom úvere skutočne nerešpektuje náležitosti vyžadované v tom čase platnou právnou úpravou, neobsahovala podstatnú náležitosť, a to ročnú úrokovú sadzbu, preto je absolútne neplatným právnym úkonom pre nezuhu prejavenej vôle zmluvných strán, keď Žiadosťou o poskytnutie úveru žalobkyňa požiadala o poskytnutie úveru vo výške 104.004,- Sk a žalovaný ako veriteľ jej schválil úver vo výške 92.016,- Sk, rovnako je tak rozdiel pri poskytnutí revolvingového úveru a v nadväznosti na to, sú potom odlišné aj ďalšie zmluvné dojednania. Aj keď v danom prípade je Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi zmluvnými stranami na osobitnom papieri, žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou, keď nedal priestor žalobkyňi rozhodnúť sa, či takúto dohodu podpíše alebo nepodpíše. V konaní nebolo preukázané, že zmluvná podmienka Dohoda o zrážkach zo mzdy bola dojednaná individuálne. Uvedený rozsudok v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co/6/2019 zo dňa 31.07.2018 nadobudol právoplatnosť dňa 04.09.2018. Listom zo dňa 10.12.2018 spoločnosť U. s.r.o. v mene veriteľa V. D. W., s.r.o. vyzvala zamestnávateľa žalobkyne V. P. o vykonávanie zrážok zo mzdy a iných príjmov na uspokojenie pohľadávky veriteľa vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy vo výške 1.556,01 Eur k 15.08.2017.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná pokiaľ ide o základ uplatneného nároku na priznanie finančného zadostučinenia. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vzťah medzi nimi je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade súd vychádzal z odôvodnenia uvedených rozhodnutí, ktoré konštatovali porušenie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, preto nebola dôvodná obrana žalovaného, že v žalobe absentuje uvedenie akého porušenia sa mal vo vzťahu k žalobkyňi dopustiť, rovnako nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaného, že nedošlo k porušeniu ustanovení na ochranu spotrebiteľa. V tomto smere poukázal súd prvej inštancie na § 3 ods. 5 posledná veta Zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého kvalifikačným znakom pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia nie je ujma. Postačuje, že spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom, teda postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. O tom, že v danom prípade dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom 15Csp/57/2016-104, a preto nie je možné sa v tomto štádiu konania uvedenou námietkou zaoberať. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadostučinenia, poukázal na to, že samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame finančné vyčíslenie, keďže má vyjadrovať satisfakciu za stav, kedy sa spotrebiteľ musel obrátiť na súd a žiadať o ochranu svojich práv. V tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29Odo 652/2001. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa, považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie za dôvodný, a preto žalobe vyhovel, avšak iba z časti. V danom prípade považoval za dôvodné priznať finančné zadostučinenie vo výške 700,- Eur, ktoré je primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne a ktoré zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňi ako spotrebiteľovi primeranú satisfakciu a súčasne pôsobí dostatočne odradzujúco pre žalovaného, ktorého má „motivovať“ k tomu, aby sa v budúcnosti vyhol predkladaniu vadných zmlúv spotrebiteľom. V danom prípade zohľadnil najmä tú skutočnosť, že žalovaný napriek tomu, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove bolo právoplatne potvrdené, že žalovaný sa má zdržať použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, žalovaný sa listom zo dňa 10.12.2018 prostredníctvom poverenej spoločnosti domáhal cestou zamestnávateľa žalobkyne na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy vymoženiu sumy 1.556,01 Eur, teda žalovaný napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu o ktorom mal vedomosť, toto nerešpektoval, a to v celom rozsahu ignoroval. V tomto prípade je teda na mieste tiež sankčná funkcia primeraného finančného zadostučinenia. Z uvedených dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 700,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. A v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňi priznal náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že jej nepriznal ňou požadovanú sumu primeraného finančného zadostučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to proti výrokom I. a III.. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že postupom a rozhodnutím súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces tým, že odôvodnenie nápadného rozsudku neobsahuje žiadne skutkové a právne závery nadväzujúce na vykonané dokazovanie, ktorým by sa preukázala dôvodnosť a výška zadosťučinenia v sume 700,- Eur. Ďalej namietal, že napádaný rozsudok nespĺňa ani základné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia tak, ako ich definuje ust. § 220 C.s.p., keďže neobsahuje žiadny záver súdu vo vzťahu k predmetu sporu, predovšetkým skutkové závery odôvodňujúce základ nároku, jeho výšku. Súdom priznané finančné zadosťučinenie nebolo podľa obsahu a odôvodnenia rozsudku preukázané v konkrétnych skutkových okolnostiach, argumentačne nie je podložené takým spôsobom a v takom rozsahu, ktorý by zodpovedal požiadavkám na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle už uvedeného zákonného ustanovenia. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu 100% trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov za odvolacie konanie a trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

7. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nepreskúmateľnosťou, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

11. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.. Zároveň tiež nie je možné prehliadnúť, že niektoré čiastkové práva, ktoré tvoria právo na spravodlivý proces zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

12. Žalovaný namietal i nepreskúmateľnosť rozsudku, čo podľa neho zakladá inú vadu konania. Tu odvolací súd uvádza, že prípadnú nepreskúmateľnosť rozsudku možno subsumovať iba pod odvolací

dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. - porušenie práva na spravodlivý proces, a nie pod odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. - inú vadu, lebo tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13. K nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolací súd uvádza, že iba také rozhodnutie je nepreskúmateľné, ktorého právne závery sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. tieto právne závery v žiadnej možnej interpretácii z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývajú. Z odôvodnenia tu napadnutého rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Za daného stavu potom odôvodnenie tu napadnutého rozhodnutia rešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, teda je preskúmateľné.

14. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že došlo k naplneniu tejto odvolacej námietky nedošlo.

15. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

17. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami odvolateľa dopĺňa nižšie uvedené.

18. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

20. Samotné ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa viaže vznik práva na finančné zadosťučinenie na úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa a takýmto môže byť aj dožadovanie vydania bezdôvodného obohatenia. Podmienky vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie sú formulované v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, a z tohto ustanovenia nie je možné vyvodiť záver, že finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak, rovnako nevyklučuje možnosť žiadať finančné zadosťučinenie popri iných nárokoch spotrebiteľa predpokladaných zákonom vychádzajúcich z porušenia jeho práv. Za daného stavu nie je potom možné považovať konanie žalobkyne, kedy po zaviazaní žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia si uplatnila aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie za neodôvodnené.

21. Odvolací súd nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, bol to však žalovaný, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predstrel žalobkyni na podpis formulárovú zmluvu, ktorá neobsahovala obligatórne náležitosti požadované zákonom, a zároveň v ten istý deň jej predstrel na podpis aj formulárovú Dohodu o zrážkach zo mzdy. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že v základnom konaní bol žalovaný povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola uzatvorená spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere, pričom uvedené rozhodnutie bolo potvrdené aj rozhodnutím odvolacieho súdu. Takéto konanie žalovaného bolo nepochybne spôsobilé privediť žalobkyni ako spotrebiteľovi ujmu. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu, s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a jeho priznaná výška je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu (teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov) pričom vo vzťahu k žalobkyni - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie mal za to, že výška priznaného finančného zadosťučinenia vo výške 700,- Eur reflektuje dôvody podanej žaloby, ako aj na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktoré nastalo po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu. Ako správne poukázal súd prvej inštancie, žalovaný aj napriek jeho vedomosti o existencii právoplatného rozsudku, ktorým bol povinný sa zdržať použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, túto napriek tomu použil a prostredníctvom tretieho subjektu sa domáhal vymoženía dlžnej sumy. Uvedeným konaním tak hrubo porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľky, pretože táto legitímne očakávala, že žalovaný sa už prostredníctvom Dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej k Zmluve o revolvingovom úvere nebude domáhať zaplataenia akejkoľvek sumy, čo však zo strany žalovaného nebolo dodržané a rešpektované, teda možno konštatovať, že tento konal v rozpore s právoplatným rozhodnutím súdu. Z uvedených dôvodov považoval aj odvolací súd za dôvodné priznať žalobkyni takmer plnú sumu ňou požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia, preto odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku za vecne správne.

22. Odvolací súd sa ďalej zaoberal odvolaním žalovaného voči výroku o trovách konania.

23. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

24. Rozhodovanie o trovách súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva

základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí zo dňa 06.02.1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 07.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

25. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. O plný úspech žalobcu vo veci ide vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane.

26. Civilný sporový poriadok vo vzťahu k trovám konania upravuje dve skutkové podstaty. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípade, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 C.s.p. (pomer úspechu). Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť však aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. V takýchto prípadoch je vhodným riešením to, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy (nie zo sumy žalovanej). Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“ (§ 255 C.s.p.), keďže ten, ako je uvedené vyššie sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku. Žalobcu je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu (pozri aj Civilný sporový poriadok, komentár doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kolektív, nakladateľstvá C.H.Beck v Prahe, 2016, strana 926 - 927).

27. Predmetom konania vo veci samej bol nárok žalobkyne na zaplatenie požadovanej sumy z titulu primeraného finančného zadosťučinenia. Pri podaní žaloby požadovala žalobkyňa zaplatenie sumy 763,60 Eur, kde však po preskúmaní všetkých okolností prípadu považoval súd prvej inštancie za primerané priznať žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie v polovici požadovanej výšky, t.j. vo sume 700,- Eur. Žalobkyňa tak bola podaním žaloby čo do základu úspešná, otázna bola len výška priznanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela práve od úvahy súdu. Z vyššie uvedených skutočností tak vyplýva, že aj v tomto smere bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie správne.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil (§ 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa). Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 C.s.p. v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyňi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100%. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.
Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).